

[Handelsministeren.]

Forholdet ordnet paa en tilfredsstillende Maade, men jeg gentager: Forholdet kan kun ordnes tilfredsstillende derved, at man ikke blot har en Ret til at forhandle, men at man ogsaa har en Mulighed for at sige: Saadan skal det være. Ellers bliver Forholdet det, at Roedyrkerne ingenting faar ud af Forhandlingerne, og jeg — ja, man kan ikke sige, at jeg ikke faar noget ud af det, idet jeg faar Ulejligheden. Men det var jo ikke Hensigten; Meningen var, at man skulde give Roedyrkerne en bedre Placering, end de hidtil har haft.

Tredie Næstformand (Povlsen): Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Med de Bemærkninger, jeg før fremførte om, hvordan Fordelingen af Udbyttet var, i hvilken Rækkefølge det kom, har jeg selvsagt ikke villet sige, at der var garanteret Fabrikkerne 5 pCt. Jeg ved meget vel, at der kun er garanteret dem 4 pCt., idet Ministeren kan forhøje Melisprisen ud over de 33 Øre pr. kg, men det, jeg har sagt, er dette, at Fabrikkerne faar 5 pCt., før Roedyrkerne faar 1 Øre i Tantième, og jeg kan sige det saaledes, at der er garanteret Fabrikkerne 5 pCt., inden Roedyrkerne faar Tantième. Dette synes jeg er lige haardt nok, og det glæder mig uhyre, at Ministeren synes det samme — saa gaar det jo nok.

Tredie Næstformand (Povlsen): Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse har Ordet for en kort Bemærkning.

Larsen-Badse: Der er et Spørgsmaal, der altid kommer frem i Diskussionen, naar der tales om Sukker, og det er Fabrikernes Udbytte. Det er noget, der sker Aar efter Aar, og jeg vil indrømme, at det er et taknemmeligt Objekt at operere med. Det er noget, der gør sig, naar man fortæller, at Sukkerfabrikernes Udbytte paa Forhaand er garanteret. Uden at det er min Agt at ville forsvare Sukkerfabrikernes Udbyttepolitik, saa synes jeg dog, at Retfærdigheden skal ske Fyldest; og det virkelige Forhold er det, at hvis Sukkerfabrikkerne ikke var saa velfunderet, som de er, vilde man ikke kunne give Roedyrkerne det Udbytte, man giver dem, med den Detailpris, der nu er fastsat — det synes jeg, man er pligtig at fremholde.

Hvad selve Udbyttet angaar, saa ved jeg ikke, om det kan være Meningen, at

man bogstavelig talt skal vedtage en Lov, der forbyder De danske Sukkerfabrikker at give mere end 4 pCt. i Udbytte. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Clausager, at en saadan Tanke laa ham ret nær. Lad mig føje til, at det er højst sandsynligt, at et saadant Lovforslag kunde faa værdifuld Støtte hos hans Partifælle det ærede Medlem Hr. Christiani, der sidder i Sukkerfabrikernes Bestyrelse, og i saa Tilfælde vilde det jo betyde en stor moralsk Vægt over for dette høje Ting. Men hvis det ikke er Meningen at komme med et saadant Lovforslag, forstaar jeg ikke, hvorfor dette Spørgsmaal skal diskuteres saa indgaaende, hver Gang Sukkerordningen er til Behandling. Det er et Faktum, at i den Egn, hvor det ærede Medlem Hr. Clausager er valgt, ligger der en Sukkerfabrik, som til Trods for, at dens Sukkerkapital ikke har faaet det allerfjerneste Udbytte, ikke har været i Stand til at give sine Roedyrkere den samme Pris som De danske Sukkerfabrikker. Nu er den ved en eller anden Bankmanøvre, eller hvordan det nu er sket, blevet manøvreret over i De danske Sukkerfabrikkers Favns. Dette vil betyde en Merudgift for De danske Sukkerfabrikker, og disse Penge skal tages ogsaa fra de Roedyrkere, der hidtil har dyrket for dem. Derfor synes jeg, at Vestsjælland er omtrent det sidste Sted, hvorfra den Klagesang skulde synges, som vi har hørt her.

Tredie Næstformand (Povlsen): Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Den højtæredede Handelsminister oplyste, at hvis Over-skudsproduktionen af Sukker, de 40 000 t, skulde afsættes, kunde den ventes at bringe 5 Mill. Kr. hjem. Det er en ganske interessant Oplysning, for den viser som i et Glimt, hvad Verdensmarkedets Pris er, nemlig 12½ Øre pr. kg. Saa ser man klart, hvordan det ligger, og jeg takker Ministeren for denne Oplysning; herigennem understreger Ministeren netop, hvor stor Plyndringen af Sukkerforbrugerne er.

Jeg takker endvidere Ministeren, fordi han saa klart bekender Told-Kulør, idet han siger, at ingen Teori er slettere end den, at man skal købe saa billigt som muligt. Men det er vanskeligt at følge Ministeren i hans nye Teori, for hvis det er forkert at købe billigt, er det ogsaa forkert at sælge dyrt — det er nemlig to Ting, som opvejer hinanden. Ministerens nye Teori gaar altsaa ud paa, at man skal købe dyrt og sælge